

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Poláka a soudců Mgr. Marka Zajíčka a Mgr. Jitky Gruntové ve věci péče o

nezletilého:

[redacted]
zastoupený opatrovníkem statutárním městem Most
sídlem Radniční 1/2, 434 01 Most

syna rodičů:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou
sídlem Jaroslava Průchy 1915/24, 434 01 Most

[redacted]
trvale bytem D [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Martinou Cachovou
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha

za účasti

Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem
sídlem Dlouhá 1 / 2, 400 85 Ústí nad Labem

o změnu styku, o věci pro dítě významné, na níž se rodiče nemohou nedohodnout, o zvláštním opatření při výchově dítěte, o odvolání rodičů proti rozsudku Okresního soudu v Mostě č. j. 0 P 152/2024-606 ze dne 15. 10. 2024 a o odvolání rodičů proti usnesení Okresního soudu v Mostě č. j. 0 P 152/2024-611 ze dne 15. 10. 2024

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se:

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

a) Ve výroku I. zrušuje a řízení o návrhu matky na změnu styku otce s nezletilým se zastavuje.

b) Ve výrocích II. a III. mění takto:

Návrh matky, kterým se domáhala uložení zákazu otci vycestovat s nezletilým mimo Schengenský prostor, se zamítá.

Návrh otce, kterým se domáhal uložení povinnosti matce vydat mu cestovní pas nezletilého, se zamítá.

II. Usnesení okresního soudu se:

a) Ve výroku II. v části, ve které bylo rozhodnuto o návrzích otce na výkon rozhodnutí za neuskutečněný styk s nezletilým formou videohovoru dne 22. 5. 2024 a dne 17. 7. 2024, za zmaření převzetí nezletilého ke styku ve školském zařízení dne 27. 5. 2024 a za nedostatečnou přípravu nezletilého ke styku v termínu od 27. 5. 2024 do 3. 6. 2024 po psychické stránce a po stránce vybavení oblečením zrušuje a řízení o těchto návrzích otce na výkon rozhodnutí se zastavuje.

b) Ve výroku I. a ve výroku II. v části, ve které bylo rozhodnuto o návrhu otce na výkon rozhodnutí za nerealizovaný osobní styk s nezletilým v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024 a za nesdělení kontaktu, na kterém budou videohovory s nezletilým realizovány, mění tak, že se nařizuje výkon rozhodnutí – rozsudku Okresního soudu v Mostě č. j. 54 Nc 3547/2022-156 ze dne 10. 8. 2023 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 13 Co 297/2023-404 ze dne 28. 3. 2024, a to uložení pokuty matce ve výši 2 000 Kč za nerealizovaný styk otce s nezletilým formou videohovoru dne 8. 5. 2024, ve výši 2 000 Kč za nerealizovaný styk otce s nezletilým formou videohovoru dne 15. 5. 2024, ve výši 5 000 Kč za nerealizovaný styk otce s nezletilým formou videohovoru dne 5. 6. 2024, ve výši 5 000 Kč za nerealizovaný styk otce s nezletilým formou videohovoru dne 19. 6. 2024, ve výši 5 000 Kč za nerealizovaný styk otce s nezletilým formou videohovoru dne 26. 6. 2024, ve výši 5 000 Kč za nerealizovaný styk otce s nezletilým formou videohovoru dne 24. 7. 2024 a ve výši 5 000 Kč za nerealizovaný osobní styk s nezletilým v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024. Uloženou pokutu je matka povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Mostě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

- Okresní soud napadeným rozsudkem výrokem I. zamítl návrh matky, kterým se domáhala změny úpravy styku otce s nezletilým [REDAKCE]. Výrokem II. uložil otci zákaz vycestovat s nezletilým [REDAKCE] do Spojených států amerických bez souhlasu matky a zamítl ve zbývajících částech návrh matky, kterým se domáhala uložení zákazu otci vycestovat s nezletilým mimo Schengenský prostor bez jejího souhlasu. Výrokem III. byla matce uložena povinnost vydat otci platný cestovní pas nezletilého [REDAKCE], a to oproti vydání občanského průkazu nezletilého otcem matce s tím, že rodiče jsou povinni splnit uvedené povinnosti do 10 dnů od právní moci rozsudku. Výrokem IV. bylo rozhodnuto o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu. Soud prvního stupně rozhodoval o návrhu matky na změnu rozsahu styku a upřesnění jejích povinností souvisejících s realizací videohovorů; o návrhu matky na uložení zákazu otci vycestovat s nezletilým mimo Schengenský prostor a o návrhu otce, aby matce byla uložena povinnost předat cestovní pas nezletilého koliznímu opatrovníkovi. Ve vztahu k návrhu matky na změnu styku okresní soud konstatoval, že o styku bylo naposledy rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 10. 8. 2023 č. j. 54 Nc 3547/2022-156, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2024 č. j. 13 Co 297/2023-404, které v části upravující styk otce s nezletilým

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

■ nabyly právní moci dne 3. 5. 2024. Od této doby nedošlo k žádné podstatné změně poměrů, která by odůvodňovala změnu úpravy styku. Nedostatky v péči otce o nezletilého během osobního styku, které uvádí matka (nedostatečný dohled nad školní přípravou, množství zábavních aktivit včetně příliš dlouhého pobytu na bazénu), nejsou zásadního charakteru a jsou řešitelné zlepšením komunikace mezi rodiči, nikoliv změnou úpravy styku ve smyslu jeho omezování nebo stanovování dalších pravidel. Konkrétní povinnosti matky v souvislosti s videohovory otce se synem jsou podrobně popsány v rozhodnutí o výkonu rozhodnutí, přičemž videohovory probíhají a matka dala najevo, že své povinnosti již chápe. V rozsudku o úpravě styku jsou tyto povinnosti sice stanoveny obecným, avšak obvyklým způsobem, který nečiní rozsudek neurčitý a nevykonatelný. Shrnutí, matka má udělat vše pro to, aby měl otec s nezletilým možnost ve stanoveném čase skutečně hovořit. Ve vztahu k návrhu matky na uložení zákazu otci vycestovat mimo Schengenský prostor s nezletilým bez jejího souhlasu soud prvního stupně uvedl, že obavy matky z únosu nezletilého otcem do zahraničí nejsou dostatečným důvodem k omezení styku otce s nezletilým synem ve smyslu zákazu vycestování do zahraničí. Jelikož však otec sám na podnět kolizního opatrovníka bez váhání souhlasil s uložení omezení necestovat do USA bez souhlasu matky, a to za účelem zklidnění situace, došlo pouze z důvodu klidu v rodině a se souhlasem toho, jenž má být omezen, k uvedenému zákazu. Ve vztahu k uložení povinnosti matce vydat cestovní pas nezletilého okresní soud uvedl, že matka drží dva cestovní pasy nezletilého, oba rodiče mají plnou rodičovskou odpovědnost a otec má právo styku se synem. Není tedy žádný důvod, proč by nemohl mít každý z rodičů jeden cestovní pas nezletilého. Pokud rodiče nejsou schopni se v této záležitosti dohodnout, je na místě vyhovět návrhu otce a uložit matce povinnost předat mu platný cestovní pas nezletilého. Vzhledem k tomu, že otec aktuálně drží občanský průkaz nezletilého, který po vydání cestovního pasu již nebude potřebovat a který je více využitelný v ČR pečující matkou, byla otci uložena vzájemná povinnost předat matce oproti předání cestovního pasu občanský průkaz nezletilého, s čímž otec vyjádřil souhlas.

2. Matka včasným odvoláním napadla všechny výroky shora uvedeného rozsudku okresního soudu, otec včasným odvoláním napadl pouze výrok o náhradě nákladů řízení. V průběhu odvolacího řízení vzala matka se souhlasem zbývajících účastníků svůj návrh na změnu styku zpět. Odvolací soud proto podle § 222a odst. 1, 2 občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) výrokem I. a) tohoto rozsudku zrušil výrok I. napadeného rozsudku okresního soudu a řízení o návrhu matky na změnu styku otce s nezletilým zastavil. V odvolacím řízení tak bylo rozhodováno o odvolání matky proti výrokům II. a III. napadeného rozsudku a o nákladech prvoinstančního řízení.
3. Matka v odvolání proti výrokům II. a III. napadeného rozsudku uvedla, že sdělila celou řadu argumentů vyvolávající její obavu, že otec s nezletilým vycestuje do USA bez jejího souhlasu. K těmto argumentům označila důkazy, soud prvního stupně se však s tvrzeními a s důkazy nevypořádal, postačil mu slib otce, že s nezletilým nevycestuje. Její obava je založena na tom, že se otec snažil získat cestovní pas nezletilého i v situaci, kdy má jeho občanský průkaz; otec tvrdí, že chce vzít nezletilého do Londýna, protože syna zajímá Harry Potter, což není pravda; otec v čestném prohlášení v rámci žádosti o vydání druhého cestovního pasu uvedl nepravdivé informace; otec disponuje občanským průkazem i rodným listem nezletilého a snaží se o to, aby mu nezletilý poskytl platební kartu k jeho účtu; otec vybral v USA i v ČR z bankovních účtů veškeré prostředky ve výši několika milionů korun; otec v rámci účastnického výsledku uvedl, že již nebydlí na adrese ■, novou adresu však nesdělil; otec v rámci výkonu rozhodnutí navrhuje ukládání pokut matce, čímž by si mohl obstarávat omluvu pro odvoz syna mimo území ČR; otec uvedl, že do ČR již jezdit nechce a všechny jeho záležitosti bude řešit jeho zástupkyně; otec u jednání tvrdil, že syna nechce do USA odvézt, protože nezletilý neumí anglicky, ■ má však ve škole angličtinu povinnou a dvakrát týdně chodí na soukromé lekce. V odůvodnění napadeného rozsudku zcela chybí, jak se okresní soud s těmito argumenty vypořádal a jak hodnotil důkazy k těmto argumentům. Není možno se spokojit s obecnou formulací v bodě 17. s tím, že další navrhované důkazy nebyly provedeny pro nadbytečnost, neboť

jimi měly být prokázány skutečnosti, které nejsou pro rozhodování podstatné, popřípadě jsou pouze okrajového významu nebo byly prokázány jinak. Matka je přesvědčena, že existuje reálná obava, že otec vycestuje s nezletilým do USA nebo mimo Schengenský prostor bez jejího souhlasu. Formulace výroku II. napadeného rozsudku není pro zajištění zákazu otce vycestovat se synem do USA dostačující. Z vyjádření Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí vyplývá, že takto formulovaný zákaz je jen formální a nevykonatelný. Otec požadavek na vydání cestovního pasu nikdy neodůvodnil ničím jiným, než že mu jeho absence brání se synem cestovat, což není pravda. Matka navrhla, aby odvolací soud, pokud napadený rozsudek nezruší, uložil otci a případně i matce zákaz vycestovat s nezletilým mimo Schengenský prostor bez souhlasu druhého rodiče a zamítl návrh otce na uložení povinnosti vydat mu cestovní pas.

4. Otec k odvolání matky proti výrokům II. a III. napadeného rozsudku uvedl, že matka obavu o únos syna do zahraničí vyjadřuje od počátku opatrovnického řízení, aniž by tato obava měla reálné základy. Přesto se před okresním soudem zavázal již v rámci letních prázdnin v roce 2023, že se synem do ciziny cestovat nebude, což také učinil. K argumentům matky uvedl, že cestovní pas nezletilého požaduje, neboť s ním chce cestovat i mimo Schengenský prostor, například do Velké Británie či exotických zemí; v říjnu 2024 měl možnost cestovat se synem do Londýna a mimo jiné zde navštívit i muzeum Harryho Pottera, o kterého se nezletilý přes opačné tvrzení matky zajímá; čestné prohlášení v rámci žádosti o vydání cestovního pasu syna obsahuje pravdivé informace; není pravdivé tvrzení matky, že chce po nezletilém poskytnutí jeho platební karty; tvrzení matky o tom, že vybral peníze z účtu a může se tak přemístit kamkoliv bez možnosti vysledování hranic s paranoiou a stíhomamem; stále bydlí v [REDAKCE], jen o tři bloky dále; návrhy na výkon rozhodnutí podává jen z toho důvodu, aby se domohl pravidelného styku se synem; u jednání soudu uvedl, že pokud to bude fungovat, chce tady pro syna být a hodlá do ČR jezdit pravidelně. Otec má za to, že soud prvního stupně se s jednotlivými, zcela nepodloženými argumenty matky řádně vypořádal a nepostupoval v rozporu s judikaturou Ústavního soudu. Není zde dán jakýkoliv důvod, proč by nemohl bez souhlasu matky vycestovat mimo Schengenský prostor. Navíc již opakovaně uvedl, že by se sám o syna v USA nedokázal postarat, nikdy by ho nevytrhl z prostředí, kde vyrůstal.
5. Otec v odvolání proti výroku IV. napadeného rozsudku uvedl, že soud prvního stupně výrok o nákladech řízení žádným způsobem neodůvodnil. Matka návrh na změnu styku podala pouhých sedm týdnů poté, co soudní úprava styku nabyla právní moci. Její návrh, kterým se domáhala, aby mu byla uložena povinnost nevycestovat s nezletilým mimo Schengenský prostor, byl fakticky zamítnut, protože se zákazem vycestování do USA se synem bez souhlasu matky v zájmu zklidnění situace souhlasil. Jeho návrh, aby byla matce uložena povinnost vydat mu cestovní pas syna, byl podán pouze proto, že matky druhý pas, který nechal synovi vydat, schválně předem vyzvedla. Matka tak drží oba pasy a odmítá mu jeden vydat. V rámci soudního řízení souhlasil s vydáním pasu oproti vydání občanského průkazu nezletilého. Je to matka, která svým jednáním bezdůvodně a zcela účelově zapříčinila zahájení soudních řízení, ve kterých byla navíc neúspěšná. Z tohoto důvodu měla být zavázána k náhradě nákladů řízení.
6. Matka k odvolání otce proti výroku IV. napadeného rozsudku uvedla, že vzhledem k typu řízení a skutečnosti, že ani jedna ze stran nebyla plně úspěšná, je rozhodnutí soudu prvního stupně o nákladech řízení správné. Popřela, že by jakýkoliv návrh podala účelově.
7. Krajské státní zastupitelství k odvolání matky proti výroku II. napadeného rozsudku uvedlo, že vzhledem k judikatuře Ústavního soudu je návrh matky na uložení povinnosti otci nevycestovat s nezletilým mimo Schengenský prostor bez jejího souhlasu nutno vyhodnotit jako zcela bezdůvodný. Matka totiž neprokázala svou obavu, že by se otec chystal s nezletilým opustit republiku. Poukázalo rovněž na skutečnost, že chování rodičů by s ohledem na dopady na nezletilého mohlo být vyhodnoceno jako trestný čin ohrožování výchovy dítěte, neboť jejich rodičovský konflikt syna přímo ohrožuje.

8. Opatrovník nezletilého uvedl, že nevidí důvod, proč by měli být otec a nezletilý omezeni ve vycestování mimo Schengenský prostor souhlasem matky, zejména za situace, kdy v řízení nebylo prokázáno, že by otec měl v úmyslu nezletilého z ČR odvléci. Opatrovník apeloval na rodiče, aby vyhledali společně odbornou pomoc a zlepšili svoji komunikaci ve vztahu k nezletilému synovi. Pokud jde o odvolání otce proti výroku o nákladech řízení, považuje v tomto rozsahu napadený rozsudek za správný.
9. Okresní soud dále shora uvedeným usnesením ve výroku I. nařídil výkon rozhodnutí – rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 10. 8. 2023 č. j. 54 Nc 3547/2022-156, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2024 č. j. 13 Co 297/2023-404, a to uložením pokuty ve výši 12 000 Kč matce [REDAKCE], za nerealizované styky – videohovory otce s nezl. [REDAKCE] ve dnech 8. 5. 2024, 15. 5. 2024, 5. 6. 2024, 19. 6. 2024, 26. 6. 2024 a 24. 7. 2024 s tím, že uloženou pokutu je matka povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Mostě do tří dnů od právní moci tohoto usnesení. Výrokem II. zamítl návrhy otce na nařízení výkonu rozhodnutí v části, v níž se domáhal nařízení výkonu rozhodnutí uložením pokuty matce za nerealizovaný styk formou videohovoru ve dnech 22. 5. 2024 a 17. 7. 2024, za nerealizovaný osobní styk v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024, popř. též za zmaření převzetí nezletilého otcem ke styku ve školském zařízení dne 27. 5. 2024, za nedostatečnou přípravu nezletilého [REDAKCE] ke styku s otcem v termínu od 27. 5. do 3. 6. 2024 po psychické stránce a po stránce vybavení oblečením, a za nesdělení kontaktu, na kterém budou videohovory otce s nezletilým realizovány. Výrokem III. rozhodl o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu. Soud prvního stupně ve vztahu k neuskutečněným videohovorům ze dne 8. 5. 2024, 15. 5. 2024, 5. 6. 2024, 19. 6. 2024, 26. 6. 2024 a 24. 7. 2024 uvedl, že otec prokázal, že se v těchto dne pokoušel opakovaně (pouze 19. 6. 2024 to bylo jednou) spojit s telefonním číslem patřícím nezletilému [REDAKCE] a to většinou prostřednictvím aplikace FaceTime (pouze ve dnech 5. 6. 2024 a 19. 6. 2024 to bylo telefonicky, v tyto dny se otci jevilo, že nezletilý má telefonní číslo otce zablokované), avšak neúspěšně. Výpisy hovorů předložené otcem tyto závěry dostatečně prokazují, nebylo shledáno, že by si výpisy vztahující se ke stejným dnům vzájemně odporovaly. Rovněž nebylo shledáno, že by vykazovaly známky upravování, zároveň jsou v souladu s dalšími provedenými důkazy. Důkazy předložené matkou neprokázaly opak (tj. že by otec nevolal). Videozáznam ze dne 24. 7. 2024 obsahuje prodlevu, během níž mohlo dojít k blokaci telefonního čísla otce či přesměrování jeho hovoru na jiné telefonní číslo. Konkrétní poruchu na telefonním zařízení otce či ve spojení mezi USA a ČR musí tvrdit a prokazovat matka, v opačném případě je třeba vyjít z běžného chodu věcí, tj. že výpisy proběhlých hovorů prokazují jejich realizaci. Matka tedy nerespektovala pravomocnou soudní úpravu styku otce s [REDAKCE], neboť ve shora uvedených dnech řádně nedohlédla na realizaci videohovorů. K těmto nepřímým stykům nedošlo, ač otec se o jejich realizaci opakovaně v rozsudkem stanoveném čase pokoušel. Soudní úprava styku stanoví povinnosti matce v této souvislosti je při tom dostatečně určitá, tudíž vykonatelná. Povinností matky ve smyslu řádné přípravy nezletilého na styk s otcem a umožnění nerušené komunikace otce s nezletilým pak je nejen, aby upozornila syna v den videohovoru s otcem, že má videohovor očekávat, ale aby rovněž dohlédla na to, že se videohovor ve stanoveném čase skutečně zrealizuje. Ovšem nikoliv způsobem, že bude videohovoru přítomna, popř. že bude syna při hovoru ovlivňovat či se bude následně syna vyptávat, o čem spolu s otcem hovořili, ale dohlédnutím nad tím, že syn otci videohovor přijme a že dojde k rozhovoru mezi otcem a synem po stanovenou dobu. Pokud matka zpočátku postupovala tak, že realizaci videohovorů nechala pouze na vůli nezletilého, aniž by se přesvědčila, zda došlo k video spojení a že hovor probíhá, bylo její povinností následně ověřit u syna, popř. prověřit v jeho mobilním telefonu, zda hovor přijal a v negativním případě situaci s otcem a synem obratem řešit. Je povinností matky, které byl nezletilý svěřen do péče, umožnit otci styk s dítětem, tj. zajistit, aby se stanovený styk uskutečnil. Přičemž v předmětném případě, s ohledem na obvyklé bydliště otce v USA a tím pádem i omezený osobní styk s nezletilým, je pravidelná realizace alespoň tohoto nepřímého styku mezi otcem a synem mimořádně důležitá pro zachování vzájemného vztahu otce

a syna. V matčině pasivitě okresní soud spatřoval obstrukční chování, vedoucí k omezení pravidelného styku otce se synem, které nelze odůvodňovat neurčitostí rozsudku či špatným výkladem matky. Matce byla uložena pokuta v nižší výši než ve zrušeném rozhodnutí ze dne 24. 6. 2024, a to vzhledem ke skutečnosti, že styk otce s nezletilým začal posléze probíhat v souladu s rozsudkem o úpravě styku. Lze tak usuzovat, že původně uložená pokuta, ač nepravomocně, splnila svůj preventivní účel a nebylo tedy nutné na matku působit pokutou v původní výši. Stanovení navykacího režimu, jak navrhla matka, nebylo shledán smysluplným. Ve vztahu k návrhu na výkon rozhodnutí za nerealizovaný osobní styk otce se synem v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024 okresní soud uvedl, že k předání nezletilého k osobnímu styku s otcem dne 1. 7. 2024 nedošlo v důsledku konfliktu rodičů, na němž se otec aktivně podílel a který vygradoval takovým způsobem, že nezletilý ■■■■■ s otcem zcela pochopitelně odmítl odejít. Při předávání došlo k potyčce rodičů, otec vytrhl matce občanský průkaz syna, nezletilý byl ze situace rozrušený. Navzdory skutečnosti, že ■■■■■ neměl ke styku dostatečně připravené oblečení, byla matka připravena syna otci ke styku předat, nezletilý byl původně připraven ke styku s otcem odejít, a proto není na místě ukládat matce pokutu ve výkonu rozhodnutí.

10. Matka včasným odvoláním napadla výroky I. a III. shora uvedeného usnesení okresního soudu, otec včasným odvoláním napadl výrok I. ve vztahu k výši pokuty a výroky II. a III. V průběhu odvolacího řízení vzal otec se souhlasem zbývajících účastníků zpět své návrhy na výkon rozhodnutí za neuskutečněný styk s nezletilým formou videohovoru dne 22. 5. 2024 a dne 17. 7. 2024, za zmaření převzetí nezletilého ke styku ve školském zařízení dne 27. 5. 2024 a za nedostatečnou přípravu nezletilého ke styku v termínu od 27. 5. 2024 do 3. 6. 2024 po psychické stránce a po stránce vybavení oblečením. Odvolací soud proto podle § 222a odst. 1, 2 o. s. ř. výrokem II. a) tohoto rozsudku zrušil příslušnou část výroku II. napadeného rozsudku okresního soudu a řízení o výkonech rozhodnutí v tomto rozsahu zastavil. V odvolacím řízení tak bylo rozhodováno o odvolání rodičů proti výroku I. napadeného usnesení, o odvolání otce proti rozhodnutí o jeho návrhu na výkon rozhodnutí za nerealizovaný osobní styk s nezletilým v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024 a o nákladech prvoinstančního řízení.
11. Matka v odvolání proti výrokům I. a III. usnesení okresního soudu uvedla, že v odůvodnění napadeného usnesení není nikde uvedeno, jakým způsobem porušila svoje povinnosti. V průběhu celého řízení tvrdí a prokazuje, že v předmětných dnech nebyl na telefon nezletilého směřován žádný videohovor od otce. Stejně jako otec předložila fotografie displeje telefonu syna, dokonce nechala telefon prohlédnout opatrovníkem, přesto soud prvního stupně dospěl k závěru, že řádně nedohlédla na realizaci videohovorů syna s otcem. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 80/2016 listina vzniklá vytištěním elektronického důkazu, která nezachycuje všechny informace o vizuální podobě elektronického důkazu, nepostačuje ke zjištění věrného obsahu. Za situace, kdy předložila okresnímu soudu fotografie synova telefonu, měl soud prvního stupně vyzvat otce k předložení úplného výpisu hovorů nebo k předložení telefonu. Soud však na povinnost zjistit řádně skutkový stav zcela rezignoval. Navíc provedl experiment se zablokováním telefonním číslem v nepřítomnosti účastníků, kteří neměli možnost se k takovému důkazu vyjádřit. Okresní soud se postavil do role znalce, ač jistě nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi v oblasti telekomunikací a nastavení mobilního telefonu; dokonce prováděl analýzu hlasu při rozhodování o neuskutečněném videohovoru ze dne 24. 7. 2024. Návrhy otce měly být rozděleny do několika kategorií a neuskutečněné videohovory neměly být vyhodnoceny společně. V případě květnových videorozhovorů matka postupovala přesně dle rozsudku odvolacího soudu, který ji uložil povinnost zajistit synovi funkční zařízení a měla syna na videohovor řádně připravit a zajistit jeho nerušený průběh. Matka ještě před soudní úpravou styku pořídila synovi iPhone, který má i otec, a to kvůli kompatibilitě. Ve středu ráno nezletilého upozornila, že od 19.00 bude mít hovor s otcem; odpoledne ho upozornila, aby byl nejpozději v 18.30 doma; ve stejnou dobu zkontrolovala nabití a funkčnost telefonu a okolo 18.55 synovi sdělila, že se blíží čas videohovoru, aby šel do svého pokoje, aby nebyl nikým rušen. Okresní soud v takovém postupu spatřuje obstrukční

chování s tím, že matka měla u syna setrvat do doby, než otec zavolá a syn telefon zvedne. Taková povinnost však matce uložena nebyla a uložení pokud postrádá smysl. Jde pouze o potrestání matky, aniž by byly hledány příčiny, proč se videohovory neuskutečnily. Pokud jde o neuskutečněný videohovor ze dne 5. 6. 2024, tak důkazy předložené rodiči jsou ve vzájemném rozporu, otec navíc nedokázal vysvětlit rozdíly v jím předložených listinách. Matka trvá na tom, že v tento den synovi vůbec nevolal, na mobilním telefonu nezletilého není ve výpise vidět 22 nepřijatých hovorů. Otec navíc při předání syna dne 3. 6. 2024 sdělil, že dne 5. 6. 2024 nebude synovi volat, neboť za ním přijede osobně, aby vrátil jeho batoh. Pokud jde o neuskutečněné videohovory ze dne 19. 6. a 26. 6. 2024, byly okresnímu soudu předloženy nahrávky mobilního telefonu nezletilého, nahrávky syna, jak je připraven na hovor, otec však nezavolal. Okresní soud v bodě 25. odůvodnění napadeného usnesení po matce požadoval, aby s odstupem několika měsíců prokázala buď poruchu na telefonním přístroji otce, nebo na síti při přenosu dat mezi USA a ČR. Taková povinnost popírá zásadu rovnosti zbraní, neboť se jedná o uložení nesplnitelného důkazního břemene. Otec nikdy neprojevil jakoukoliv snahu řešit s matkou údajné nerealizované videohovory. Přesto bylo otci uvěřeno, že má zájem o kontakt se synem, který se však projevuje jen podáváním návrhů na výkon rozhodnutí. Nebylo prokázáno, že by matka neplnila povinnosti stanovené v rozsudku nebo v dohodě rodičů. Matka nemohla předvídat, že jí okresní soud podstatně rozšíří povinnosti a prakticky nestanoví žádné racionální meze. Z žádného důkazu nevyplynulo, že matka je odpovědná za nerealizaci či zmaření videohovorů. Ústavní soud opakovaně judikoval, že v případě ukládání pokut za nerealizovaný styk je potřeba ze strany obecných soudů, aby byl skutečně prokázán skutkový stav, jak stanoví § 21 zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.) Okresní soud měl objasnit všechny skutečnosti rozhodné pro uložení pokut, měl jasně popsat a identifikovat, jakým jednáním matka porušila soudní rozhodnutí o styku. Matka navrhla, aby odvolací soud napadené výroky změnil, návrhy otce na výkon rozhodnutí zamítl a uložil otci povinnost k náhradě nákladů řízení.

12. Otec v odvolání proti předmětnému usnesení okresního soudu uvedl, že považuje za správné rozhodnutí o nařízení výkonu rozhodnutí, nesouhlasí však s výší uložených pokut. Není pravdivé tvrzení soudu prvního stupně, že od srpna 2024 probíhají videohovory se synem řádně, a tedy že vyšší pokuta uložená ve zrušeném rozhodnutí splnila svůj preventivní charakter a je dán důvod pro její snížení na částku 2 000 Kč za nerealizovaný styk. Výše pokuty je navíc v nepoměru k příjmům matky, jejíž čistý plat v březnu 2024 činil 41 156 Kč, v dubnu 2024 činil 174 448 Kč, v květnu 2024 činil 49 325 Kč a červnu 2024 činil 103 869 Kč. Otec dále uvedl, že je přesvědčen, že matka neměla v úmyslu nezletilého dne 1. 7. 2024 ke styku předat. Úmyslně s ním vyvolala konflikt, neboť těsně před realizací osobního styku účelově vyzvedla cestovní pas nezletilého, který nechal vyhotovit. Původně vůbec neměl v úmyslu při předání syna dne 1. 7. 2024 do domu vcházet, matka na tom trvala s tím, že s ním potřebuje mluvit. Následně mu však odmítala předat jak cestovní pas, tak i občanský průkaz syna. Nezletilý neměl zabalené věci, na styk nebyl psychicky ani jinak připraven. Že se jednalo o zinscenované jednání matky, vyplývá z podrobného rozboru videozáznamů z tohoto dne. Ve vztahu k výroku III. napadeného usnesení otec uvedl, že soud prvního stupně řádně neodůvodnil výrok o náhradě nákladů řízení. Má za to, že pokud matka účelově brání jeho styku se synem, tak jsou to právě tyto okolnosti, které jednoznačně zakládají postup, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení. Otec navrhl, aby za nerealizované videohovory byla matce uložena pokuta ve výši 3 000 Kč za každý hovor, dále pokuta za nerealizovaný osobní styk ve výši 20 000 Kč a aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.
13. Matka k odvolání otce k situaci při předávání nezletilého dne 1. 7. 2024 uvedla, že se syna snažila asi patnáctkrát předat; okresní soud i opatrovník konstatovali, že byla v 10.00 a ve 13.00 připravena syna předat. Nikdy nepodmiňovala předání syna podpisem předávacího protokolu, chtěla pouze podepsat protokol o převzetí občanského průkazu. Dále není pravda, že cestovní pas syna vyzvedla těsně před předáním, k jeho vyzvednutí došlo tři týdny před 1. 7. 2024. Otec se navíc snaží bagatelizovat, že dne 1. 7. 2024 matku napadl. Obecně nesouhlasí s tvrzením otce, že mu brání ve

styku se synem a že se synem manipuluje. Pokud jde o náklady vykonávacího řízení, nelze hovořit o úspěchu otce, ani o účelnosti vynaložených nákladů.

14. Otec k odvolání matky uvedl, že incident ze dne 1. 7. 2024 vyšetřuje policie. V rámci prvotních výpovědí o tvrzeném útoku na matku a o tom, jak dcera matky [REDAKCE] pořizovala videozáznam celé situace, jsou výpovědi matky a [REDAKCE] a [REDAKCE] a nezletilého [REDAKCE] v rozporu. Je patrné, že matka se zamotává do odlišných popisů skutku, je zjevné, že celé situace zneužila k tomu, aby mu nemusela předat syna. K neuskutečněnému styku ze dne 24. 7. 2024 uvedl, že z předloženého videozáznamu je v čase 1.23 minut slyšet hlas [REDAKCE] a že telefon nezletilého je prokazatelně po dobu asi 18 vteřin mimo záznam. Byl tedy dostatečný časový prostor proto, aby s telefonem syna mohlo být manipulováno. Vzhledem k času ukončení prvního videozáznamu a počátku druhého videozáznamu a vzhledem k dalším záběrům je zjevné, že telefon nezletilého byl mimo záběry po dobu 1 minuty a 5 vteřin. Otec zdůraznil, že již dvanáct let má pouze jedno telefonní číslo.
15. Opatrovník nezletilého navrhl potvrzení napadeného usnesení okresního soudu.
16. Krajský soud podle § 112 odst. 1 o. s. ř. řízení o odvolání rodičů proti shora uvedenému rozsudku okresního soudu a shora uvedenému usnesení okresního soud v zájmu hospodárnosti spojil ke společnému řízení, neboť věci spolu skutkově souvisí a týkají se týchž účastníků.
17. Odvolací soud přezkoumal rozsudek a usnesení soudu prvního stupně v rozsahu částečných zpětvzetí návrhů podle § 212 a § 212a o. s. ř., jakož i řízení, které jim předcházela, doplnil dokazování o zjištění aktuálních poměrů rodičů a nezletilého a dospěl k závěru, že odvolání otce proti výroku IV. rozsudku, výroku I. usnesení pokud jde o výši pokuty za nerealizované videohovory ze dne 8. 5. 2024 a 15. 5. 2024 a výroku III. usnesení nejsou důvodná; odvolání otce proti výroku I. pokud jde o výši pokuty za další nerealizované videohovory a proti výroku II. usnesení ve vztahu k výkonu rozhodnutí za nerealizovaný styk v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024 důvodné je. Nedůvodné je odvolání matky proti výrokům II. a III. rozsudku i její odvolání proti výrokům I. a III. usnesení.
18. Krajský soud sdílí skutkový stav, k němuž dospěl okresní soud v bodech 7. až 16. a 18. odůvodnění napadeného rozsudku a v bodech 8. až 14., 16. až 21. a v bodě 15. (s výjimkou poslední věty) odůvodnění napadeného usnesení a pro stručnost na tyto body odkazuje.
19. Odvolací soud doplnil dokazování o aktuální poměry účastníků (§ 213 odst. 4 o. s. ř.) a zjistil, že [REDAKCE] dcera matky, prohlásila, že dne 24. 7. 2024 se neúčastnila nahrávání neuskutečněného videohovoru mezi nezletilým a jeho otcem, v době pořizování nahrávky byla 40 km daleko, ve městě Most (z čestného prohlášení [REDAKCE] ze dne 10. 11. 2024). Matka má ve výpisu hovorů ze dne 30. 6. 2024 uvedeno 9 zrušených hovorů otci ve večerních hodinách (z výpisu hovorů matčina telefonu). Nezletilý dne 19. 8. 2024 napsal matce na telefon, aby přijela s policií, že mu praskly nervy (ze snímku obrazovky telefonu nezletilého). Nezletilého [REDAKCE] dne 27. 5. 2024 přivezla ze školy jeho setra [REDAKCE] (z fotografií z kamerového záznamu ze dne 27. 5. 2024). Pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dětí požádala otce o vyjádření k prázdninovému styku s nezletilým s tím, že matka se na úřad obrátila kvůli obavě o odvlечение nezletilého do USA. Otec odpověděl, že až bude vědět, kam s nezletilým přesně pojede, ozve se (z emailové komunikace otce a [REDAKCE] ze dne 24. a 25. 6. 2024). Nezletilý [REDAKCE] absolvoval od září 2023 do prosince 2023 terapii hrou, uvedl přitom, že o setkávání s otcem nemá zájem (ze zprávy Women for Women ze dne 16. 1. 2024). Zástupce otce sdělil zástupci matky, že otec necítí potřebu poradenství, s matkou nezletilého je schopen komunikovat (z emailové komunikace [REDAKCE] z března 2023). Odbor správních činností Magistrátu města Most zastavil řízení ve věci přestupku, kterého se měla dopustit matka tím, že zamezila v době od dubna 2024 do 7. 6. 2024 otci v přístupu do domu, když nechala změnit přístupové kódy k elektrickému zámku a tím, že měla dne 1. 7. 2024 v čase od 10.47 do 10.50 napadnout otce opakovanými údery do zad, přičemž mu měla strhnout z krku řetízky, který poškodila, neboť spáchání skutků nebylo matce prokázáno. Zároveň bylo zastaveno řízení ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

přestupku, kterého se měl otec dopustit tím, že dne 1. 7. 2024 v čase od 10.47 do 10.50 fyzicky napadl matku, kterou udeřil rukou do hrudníku a způsobil jí zranění, pro které vyhledala ošetření, neboť spáchání skutku nebylo otci prokázáno (z usnesení Odboru správních činností Magistrátu města Most, č. j. MmM/049640/2025/OSC-P/MA ze dne 11. 3. 2024). Zástupkyně otce podala návrh na výkon rozhodnutí dne 22. 5. 2024 v 19.39 a dne 26. 6. 2024 v 21.30 (ze záznamu okresního soudu o ověření elektronického podání). Ve výpisech hovorů na telefonu nezletilého je uvedeno, že s otcem proběhl dne 9. 1. 2025 a dne 15. 1. 2025 videohovor FaceTime (z výpisu hovorů nezletilého). Otec vyzval matku, aby mu dne 1. 7. 2024 předala syna, matka mu odpověděla, že se snažila třikrát. Poté co jí otec za přítomnosti syna fyzicky napadl, už k němu syn nechce (z elektronické komunikace rodičů z 1. 7. 2024). Otec dne 26. 6. 2024 v době od 19.00 do 19.13 celkem pětkrát volal nezletilému na telefonní číslo +420 737 022 702, kontakt „[REDAKCE] Muj Největší Kamarad“, hovory jsou vedeny jako zrušené (z print screenu obrazovky telefonu otce).

20. Odvolací soud za přítomnosti účastníků provedl experiment, při kterém osoba s mobilním telefonem tovární značky iPhone zavolala prostřednictvím operátora, následně přes aplikaci FaceTime a poslala SMS jiné osobě s telefonem stejné tovární značky, která měla první osobu uloženou v kontaktech. Při vytočení čísla druhé osoby se ozval při hovorech vyzváněcí tón a byla doručena SMS zpráva. Následně si druhá osoba kontakt pro první osobuablokovala. Při voláníablokované osoby (přes operátora i FaceTime) se druhé osobě neozval vyzváněcí tón, hovor se neprojevil ve výpisu hovorů, zasláná SMS zpráva nebyla doručena. Zablokované osobě se při hovoru přes operátora ozval obsazovací tón a zpráva, že druhý uživatel má obsazeno; při hovoru přes FaceTime se ozval vyzváněcí tón. Pokud druhá osoba zavolala první přes operátora, tak byt' ji měla jako kontaktablokovanou, ozval se vyzváněcí tón. Spojení v takovém případě nebylo možno přes FaceTime, ve výpisu se ukázal zrušený hovor; SMS zprávaablokované osobě dorazila.
21. Rodiče učinili nesporným, že: Otec se dne 5. 6. 2024 zúčastnil golfového turnaje v Berouně. Otec dne 16. 10. 2024 nerealizoval videohovor se synem. Otec dne 6. 6. 2024 v 9.02 hodin dovezl do rodinného domu batoh nezletilého.
22. Odvolací soud vyslyšel nezletilého [REDAKCE] Ten spontánně uvedl, že táta se chová divně, protože s ním chce jet do Itálie, jemu se tam však nechce, protože tam už byl. Neraď létat, s tátou by chtěl cestovat pouze po Česku, protože to jinak nemá zažité. S mámou byl letecky asi před třemi lety. Pokud jde o telefonáty s otcem, probíhají každý týden. Zapne si kameru, ale hraje přitom třeba hry nebo skládá lego. Naposledy byl na dovolené na jaře, s mámou a jejím kamarádem lyžovali v Itálii. S tátou byl naposledy na chatě na Klínech, chtěl bobovat, ale táta chtěl raději polévku a čaj. Pokud by mohl mít přání, chtěl by být s tátou, ale nespát u něj, miluje totiž svoji postel. O prázdninách by s tátou jezdil po Ústeckém nebo Karlovarském kraji, ale stejně by raději spal doma. Táta má totiž postel s vůní, která mu nevoní. Naposledy spal u táty v únoru. Chodil do školy a na tréninky, kam ho táta vodil. Táta s ním chtěl pořád do bazénu, tam však nezletilý nechce, neboť má ekzém, který se mu ve vodě horší. Vadí mu, že se rodiče pořád hádají ohledně pasu a občanského průkazu. Napadlo ho, že by si doklady vzal do trezoru, a když by jel s některým z rodičů do ciziny, vzal by doklady s sebou.
23. Odvolací soud podle § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval důkaz videozáznamy z předávání nezletilého ze dne 1. 7. 2024 v 10 hodin, ve 13 hodin a v 18 hodin. Nad rámec skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně v bodě 15. odůvodnění napadeného usnesení má odvolací soud za prokázané, že otec okolo 10 hodiny dne 1. 7. 2024 vešel do rodinného domu, vše od počátku nahrávala na mobilní telefon dcera matky [REDAKCE] Z žádného chování matky není po dlouhou dobu zřejmé, že by mělo dojít k předání syna. Otec po chvíli otevřel otázku vyzvednutí druhého cestovního pasu matkou. Rodiče se na toto téma začali hádat, všemu byl přítomný i nezletilý. Matka uvedla, že je otci ochotna předat pouze občanský průkaz nezletilého, podmiňovala to ale otcovým podpisem. Před synem otci sdělila, že se prořekl a že chce syna odvést do Ameriky, opakovaně zmiňovala, že otec požádal o vydání pasu pro syna kvůli výjezdu do konfliktní země. Poprvé se o reálném předání nezletilého ke styku otci začalo hovořit ve 29 minutě videozáznamu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

(z videozáznamu z 10 hodiny dne 1. 7. 2024 předloženého matkou). Při další návštěvě rodinného domu otec před nezletilým říkal například: „Je vidět, že Tě matka opět připravila krásně na to, na předání tátovi, abys měl hezké prázdniny“. „Oba dva, Tebe i jeho nechám vyšetřit“. „S klukem se domluví, budu mu muset dát dva dny, aby se zase dal do kupy“. „Jak normálně drtíš kluka, aby si s ním mohla manipulovat“. Otec opakovaně matce říká, že je hnusný člověk. Matka se opakovaně otce před synem ptala: „[REDAKCE] proč jsi tady do mě vrázel?“, nahlas před nezletilým řešila situaci, zřejmě se svojí právníčkou. Oba rodiče se před synem opakovaně hádali, řešili věci nesouvisející s jeho předáním ke styku, například problém s cestovními doklady. Oba o synovi mluvili, jako by tam nebyl (z videozáznamu z 13 hodiny dne 1. 7. 2024 předloženého matkou). Ihned při třetím příjezdu nezletilý otci sděluje, že s ním nepojede, a to nikdy. Otec na to synovi řekl: „Lžeš stejně, jak oni dvě“ (z videozáznamu z 18 hodiny dne 1. 7. 2024 předloženého otcem).

24. Odvolací soud nesouhlasí se skutkovým závěrem soudu prvního stupně, že z videozáznamů z předání nezletilého dne 1. 7. 2024 lze učinit závěr, že matka byla připravena nezletilého otci předat, nezletilý byl na počátku ochoten odejít, situace však vygradovala tak, že s otcem odejít odmítl.
25. Krajský soud má za to, že rozhodný pro vyhodnocení splnění povinnosti matky připravit nezletilého k osobnímu styku s otcem dne 1. 7. 2024 je skutkový stav v době prvního pokusu o předání nezletilého, tedy příchod otce okolo desáté hodiny. Jak je shora uvedeno, téměř celých prvních 30 minut pobytu otce v rodinném domě je nezletilý přítomný nepřijemnému sporu rodičů. Matka při vstupu otce, ani následně po dobu 30 minut nevyvíjí přiměřenou aktivitu směřující k předání syna ke styku s otcem. Zcela zbytečně se s otcem hádá, možná nevědomě, ale hovoří o tom, že otec chce odvést syna do USA a že vyřizoval synovi pas, aby mohl jet do konfliktních zemí. Odvolací soud nepotřebuje znalce z oboru psychologie, aby učinil závěr, že hádka rodičů, spolu s podprahovými informacemi o záměrech otce budou v intencích probíhajícího konfliktu rodičů syna od styku s otcem spíše odrazovat. Matka navíc opakovaně odmítala splnit svou zákonnou povinnost nezletilého řádně ke styku připravit tím, že otci předá požadované doklady, tedy cestovní pas nezletilého.
26. Odvolací soud neprovedl důkaz zprávou pracovníka Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí ze dne 18. 11. 2024, která se vztahovala k dotazu matky, jak zabezpečit, aby otec nemohl vycestovat se synem do USA. Tento důkaz je nadbytečný, neboť je třeba vycházet ze zásady, že soud zná právo a k jeho výkladu nepotřebuje zprávu správního úřadu.
27. Podle § 858 občanského zákoníku (dále jen o. z.), rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění; vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti. Trvání a rozsah rodičovské odpovědnosti může změnit jen soud.
28. Podle § 865 odst. 1 o. z., rodičovská odpovědnost náleží stejně oběma rodičům. Má ji každý rodič, ledaže jí byl zbaven.
29. Podle § 884 odst. 1 o. z., rodiče mají rozhodující úlohu ve výchově dítěte. Rodiče mají být všestranně příkladem svým dětem, zejména pokud se jedná o způsob života a chování v rodině.
30. Podle § 888 o. z., dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat.

31. Podle § 889 o. z., rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se musejí zdržet všeho, co narušuje vztah dítěte k oběma rodičům nebo co výchovu dítěte ztěžuje. Brání-li rodič, který má dítě v péči, bezdůvodně trvale či opakovaně druhému rodiči ve styku s dítětem, je takové chování důvodem pro nové rozhodnutí soudu o tom, který z rodičů má mít dítě ve své péči.
32. Podle § 891 odst. 1 o. z., rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se spolu dohodnou, jak se rodič, který dítě v péči nemá, bude s dítětem stýkat. Nedohodnou-li se rodiče, nebo vyžaduje-li to zájem na výchově dítěte a poměry v rodině, soud styk rodiče s dítětem upraví. V odůvodněných případech může soud určit místo styku rodiče s dítětem.
33. Podle § 925 odst. 1, písm. c) o. z., vyžaduje-li to zájem na řádné výchově dítěte, a neučiní-li tak orgán sociálně-právní ochrany dětí, může soud uložit dítěti nebo rodičům omezení bránící škodlivým vlivům na jeho výchovu, zejména zákazem určitých činností.
34. Podle § 501 odst. 1 z. ř. s., shledá-li soud zvláštní důvody, nebo nebyl-li ten, kdo neplní soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě a o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, v rozhodnutí nebo dohodě poučen o následcích neplnění stanovených povinností, vyzve jej, aby soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu plnil, a poučí jej o možnosti výkonu rozhodnutí ukládáním pokut nebo odnětím dítěte.
35. Podle § 502 odst. 1 z. ř. s., soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte.
36. Podle § 502 odst. 2 z. ř. s., výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50000 Kč. Pokuty připadají státu.
37. Před dalším odůvodněním tohoto rozsudku považuje odvolací soud za nutné připomenout rodičům roli v životě jejich dítěte a povinnosti, které jim vyplývají z občanského zákoníku. Je povinností rodičů pečovat o zdraví, rozumový a mravní vývoj dítěte; rodiče mají udržovat osobní styk s dítětem; mají být všestranně příkladem svým dětem, zejména pokud se jedná o způsob života a chování v rodině. Krajský soud je zvyklý projednávat a rozhodovat případy nezletilých dětí v intenzivních rodičovských konfliktech. Projednávání tohoto případu nezletilého [REDAKCE] je však i pro odvolací soud mimořádné, a to mírou lhostejnosti rodičů k následkům, které jejich konflikt může přinést a přináší do života nezletilého. Rodiče byli opakovaně vedeni soudem prvního stupně, odvolacím soudem i opatrovníkem nezletilého k tomu, aby svůj zájem obrátili na prospívání syna, opakovaně byli poučeni o následcích intenzivního konfliktu na budoucí život dítěte. Státním zastupitelstvím byli dokonce poučeni i o možných trestněprávních následcích jejich chování. Rodiče však na žádné poučení a doporučení nereflakují a stále pokračují ve vzájemném sporu, bez ohledu na vlastní syna. Za tohoto stavu stát (soudy, orgány sociálně-právní ochrany dětí) nemá reálné možnosti, jak vytvořit pro nezletilého prostředí, ve kterém by měl možnost prožít šťastné dětství. Je na příslušných institucích, aby nyní zvážily, jak závažným způsobem se chování rodičů promítá do psychického zdraví nezletilého, a zda a do jaké míry by měl stát začít ingerovat do rodinného života rodičů a nezletilého. V úvahu přitom připadá vyhodnocení dítěte jako ohroženého podle § 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, zahájení soudního řízení o napomenutí rodičů či o dohledu nad dítětem, v krajním případě při závažných následcích na nezletilém též zahájení trestního řízení.
38. Pokud jde o možnost omezit rodiče vycestovat s dítětem do ciziny bez souhlasu druhého rodiče, odvolací soud se neztotožňuje s právním závěrem soudu prvního stupně, který tak ve vztahu k možnosti otce vycestovat se synem do USA učinil. Ač je možno porozumět motivaci okresního soudu, který pro zklidnění konfliktu a v zásadě se souhlasem otce k takovému omezení styku přistoupil, rozhodnutí není věcně správné.
39. Ustanovení § 888 o. z. umožňuje soudu určit podmínky styku rodiče s dítětem, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí styku účastnit. Možnost

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

soudu upravit styk a určit místo styku rodiče s dítětem vyplývá též z § 891 odst. 1 o. z. V projednávaném případě jsou oba rodiče nositeli rodičovské odpovědnosti (§ 865 odst. 1 o. z.). Skutečnost, že nezletilý byl svěřen do péče matky, neopravňuje matku zasahovat do rodičovské odpovědnosti otce, což se týká rovněž způsobu realizace soudně určeného styku. Pokud se rodič rozhodne trávit dobu styku s dítětem v cizině, může tak učinit i bez souhlasu pečujícího rodiče. Opačný výklad by představoval zásah do soukromého a rodinného života nepečujícího rodiče a dítěte (srovnej usnesení Ústavního soud sp. zn. I. ÚS 2257/15 ze dne 30. 7. 2015). Interpretací ustanovení § 888 a 891 odst. 1 o. z. je navíc nutno dospět k závěru, že soud není v rámci určení podmínek styku oprávněn zakázat místo, kde by ke styku mělo docházet. Ve vztahu k místu styku má soud pouze pozitivní oprávnění, tzn. určit, kde ke styku bude docházet. Rozdílně tomu je v oprávnění soudu rozhodovat o podmínkách styku ve vztahu k osobám, kde je oprávnění soudu jak pozitivní (kdo se smí styku účastnit), tak i negativní (kdo se styku účastnit nesmí).

40. Možnost soudu zakázat místo styku nepečujícího rodiče a dítěte přichází meritorně v úvahu pouze v režimu zvláštních opatření při výchově dítěte podle § 925 odst. 1, písm. c) o. z. Odvolací soud podle obsahu vyhodnotil návrh matky na omezení otce vycestovat s nezletilým do ciziny bez jejího souhlasu právě jako návrh na zvláštní opatření a z tohoto důvodu se dotázal krajského státního zastupitelství, zda bude realizovat svoje vstupové oprávnění podle § 9 odst. 1, písm. b) z. ř. s. Aby soud k takovému zvláštnímu opatření mohl přistoupit, musel by to vyžadovat zájem na řádné výchově dítěte. V projednávaném případě nebylo v řízení prokázáno, že by bylo v zájmu řádné výchovy nezletilého nutno přistoupit k zákazu vycestování do ciziny při realizaci styku s otcem. Takovou skutečností nemůže být neosvědčená obava matky z nevrácení dítěte. Skutečnosti, které k zákazu vycestování nezletilého do ciziny bez jejího souhlasu matka uváděla, jsou pouze obecné (otec se snažil získat cestovní pas nezletilého i v situaci, kdy má jeho občanský průkaz; otec tvrdí, že chce vzít nezletilého do Londýna, protože syna zajímá Harry Potter, což není pravda; otec čestně prohlásil v rámci žádosti o vydání druhého cestovního pasu uvedl nepravdivé informace; otec disponuje občanským průkazem i rodným listem nezletilého a snaží se o to, aby mu nezletilý poskytl platební kartu k jeho účtu; otec vybral v USA i v ČR z bankovních účtů veškeré prostředky ve výši několika milionů korun; otec v rámci účastnického výsledku uvedl, že již nebydlí na adrese [redacted] novou adresu však nesdělil; otec v rámci výkonu rozhodnutí navrhuje ukládání pokut matce, čímž by si mohl obstarávat omluvu pro odvoz syna mimo území ČR; otec uvedl, že do ČR již jezdit nechce a všechny jeho záležitosti bude řešit jeho zástupkyně; otec u jednání tvrdil, že syna nechce do USA odvézt, protože nezletilý neumí anglicky), bez reálné indicie, že by k případnému mezinárodnímu únosu mohlo dojít. Nelze též odhlédnout od věku nezletilého, kterému je 11 let. Jak uvádí sama matka, má minimálně základní znalost angličtiny a je tak nereálné, že by bylo možno realizovat jeho únos do USA přes imigračního úředníka. Pokud by matka skutečnosti o možném mezinárodním únosu osvědčila, může v konkrétním případě požádat soud o nařízení předběžného opatření směřujícího k zákazu vycestování. Ochrana před mezinárodními únosy je dána též Úmluvou o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí s tím, že Spojené státy americké, kde otec žije, jsou smluvní stranou této úmluvy (srovnej usnesení Ústavního soud sp. zn. I. ÚS 2257/15 ze dne 30. 7. 2015).
41. Odvolací soud nepovažuje za věcně správné ani rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým byla matce uložena povinnost vydat otcí cestovní pas nezletilého oproti vydání občanského průkazu nezletilého otcem. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit a styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit (§ 888 o. z.). V projednávaném případě je tak matka ze zákona povinna nezletilého na styk s otcem řádně připravit. Řádnou přípravou se přitom rozumí též vybavení vším, co bude nezletilý po dobu styku potřebovat. Jde nejen o vybavení oblečením a obuví, ale též například o vybavení léky, zdravotními pomůckami a příslušnými doklady. Příslušné doklady mohou zahrnovat kartu pojištěnce a v případě, že nepečující rodič projeví přání trávit s dítětem styk v cizině, tak rovněž doklady, které nezletilému umožní vycestování (občanský průkaz, cestovní pas). Pokud by matka takovou povinnost nesplnila, může

se otec domáhat její splnění v rámci vykonávacího řízení, popřípadě se může domáhat náhrady škody, pokud by mu v souvislosti s protiprávním chováním matky vznikla. Ve věcech péče soudu o nezletilé však není otec oprávněn domáhat se přímo vydání cestovního pasu nezletilého. Ústavní soud ve shora zmiňovaném usnesení sp. zn. I. ÚS 2257/15 ze dne 30. 7. 2015, který se týkal skutkově shodného případu (zamítnutí návrhu nepečující osoby na vydání pasu pečující osobou) uvedl, že argumenty stěžovatelky, že nelze spoléhat na výkon opatrovnického rozhodnutí mají jistou přesvědčivost. Stěžovatelka však opomněla, že i pokud by soudy jejímu návrhu vyhověly, tak by se v tomto ohledu nic nezměnilo. Pokud by totiž povinný pas dobrovolně nepředal, byla by opět odkázána na institut výkonu rozhodnutí.

42. Matku je nutno upozornit na skutečnost, že brání-li rodič, který má dítě v péči, bezdůvodně trvale či opakovaně druhému rodiči ve styku s dítětem, je takové chování důvodem pro nové rozhodnutí soudu o tom, který z rodičů má mít dítě ve své péči (§ 889 o. z.). Za bránění styku je přitom možno považovat i nedostatečnou přípravu nezletilého ke styku.
43. Po zpětvzetí některých návrhů otce na výkon rozhodnutí zůstalo odvolacímu přezkumu otevřeno rozhodnutí soudu prvního stupně o návrzích na výkon rozhodnutí za nerealizované styky otce s nezletilým formou videohovoru ve dnech 8. 5. 2024, 15. 5. 2024, 5. 6. 2024, 16. 9. 2024, 26. 6. 2024 a 24. 7. 2024 a za nerealizovaný osobní styk v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024. Okresní soud za shora uvedené nerealizované styky otce s nezletilým formou videohovoru nařídil výkon rozhodnutí a za každý nerealizovaný styk uložil matce pokutu ve výši 2 000 Kč. Odvolací soud se s nařízením výkonu rozhodnutí v těchto případech zcela ztotožňuje, ztotožňuje se i s výší pokuty za první dva nerealizované videohovory, za další nerealizované videohovory však považuje pokutu uloženou okresním soudem za příliš nízkou, než aby naplnila primární cíl, tedy k vynucení splnění povinnosti uložené povinnému soudem ve prospěch oprávněného.
44. K výkonu rozhodnutí o péči o nezletilé děti se opakovaně vyjadřoval v náleзовé judikatuře i Ústavní soud. Zmínit je možno nález sp. zn. III. ÚS 3462/14 ze dne 13. 10. 2015, podle kterého výchovné působení rodiče na dítě, a to i ve smyslu rozhodnutí soudu o výchově, nikdy nesmí překročit racionální mez a mělo by respektovat rozhodnutí dítěte tak, aby byly naplněny požadavky stanovené čl. 12 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, vyhlášené ve Sbírce zákonů pod číslem 104/1991 Sb. (dále jen „Úmluva o právech dítěte“). Ve smyslu ustanovení čl. 12 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte je proto i v posuzovaném případě nezbytné, aby obecné soudy reflektovaly názory dítěte. Jak již Ústavní soud uvedl v nálezu sp. zn. II. ÚS 3765/11 ze dne 13. 3. 2012 (N 52/64 SbNU 645), resp. usnesení sp. zn. IV. ÚS 25/03 ze dne 24. 11. 2004, institut nařízení výkonu rozhodnutí není určen k tomu, aby se stal nástrojem násilné změny projevů vůle nezletilého dítěte, pokud jeho rozhodnutí nebylo úmyslně ovlivněno třetími osobami. Pokud nelze dítě i přes adekvátní výchovné působení přesvědčit, že má jít k otci, jeví se ukládání pokut jako nesmyslné a neplnící zákonem předvídaný účel, tj. zajistit splnění povinnosti. V souladu s principy vyjádřenými v Úmluvě o právech dítěte je vyloučeno, aby kterýkoli z rodičů nutil dítě k plnění povinností všemi prostředky. Sankční působení soudu tak postrádá reálný objekt, tedy vůlí ovlivnitelné lidské jednání, na které by mohlo reálně působit. V nálezu sp. zn. II. ÚS 3489/15 ze dne 19. 4. 2016 Ústavní soud uvedl, že znění ustanovení § 502 odst. 1 zákona o zvláštních řízeních soudních totiž předpokládá, že soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo "neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, případně o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte." Účelem tohoto prostředku je tedy primárně vynucení splnění povinnosti uložené povinnému soudem ve prospěch oprávněného. Jeho účel proto nespočívá v sankcionování povinného za dobrovolné nesplnění povinnosti a uloženou pokutu tedy nelze vnímat primárně jako sankci za porušení práva, nýbrž jako prostředek donucení povinného, aby respektoval právní poměry založené vykonávaným titulem. Pokud tedy ze zjištěných okolností vyplývá, že povinný nemůže plnit povinnost stanovenou soudem, a to i přes zjevnou a odpovídající snahu, nelze považovat podmínky stanovené zákonem pro uložení pokuty za naplněné (bod 20. odůvodnění). Povinnost veřejné moci (státních orgánů) přijmout taková opatření, jejichž účelem je

především ochrana subjektivního práva na nerušený rodinný život (v tomto případě tedy umožnění kontaktu a prohlubování vztahu rodiče s nezletilým dítětem), nicméně není absolutní, neboť při jejich uplatnění musí brát ohled nejen na zájmy, práva a svobody dotčených osob, která jim jsou zaručena v čl. 10 odst. 2 Listiny, resp. v čl. 8 Úmluvy (srov. např. rozsudky ESLP ve věci Scozzari a Giunta proti Itálii ze dne 13. 7. 2000, č. 39221/98 a 41963/98, či ve věci Voleský proti České republice ze dne 10. 6. 2003, č. 63627/00), ale především je musí vždy nezbytně činit v nejlepším zájmu dítěte ve smyslu čl. 3 Úmluvy o právech dítěte (bod 21. odůvodnění).

45. U práni dítěte Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 2482/13 ze dne 26. 5. 2014 konstatoval, že za předpokladu, že je dítě dostatečně rozumově a emocionálně vyspělé, je nutné jeho práni považovat za zásadní vodítko při hledání jeho nejlepšího zájmu. Současné však není možné, aby obecné soudy postoj nezletilého dítěte bez dalšího převzaly a aby své rozhodnutí založily toliko na jeho práni a nikoliv na pečlivém a komplexním posuzování jeho zájmů (nález sp. zn. II. ÚS 4160/12 ze dne 23. 4. 2013 či rozsudek ESLP ve věci C. proti Finsku ze dne 9 května 2006 č. 18249/02, body 57 - 59). V této souvislosti Ústavní soud konstatuje, že čím starší dítě je, tím větší má jeho názor váhu. Řečeno jinak, názor tříletého dítěte má daleko menší váhu než stanovisko patnáctiletého teenagera. U mladších dětí, zejména těch v předškolním věku, musí obecný soud hodnotit jejich názor s přihlédnutím k jejich věku a rozumové vyspělosti [srov. nález sp. zn. I. ÚS 2661/10 ze dne 2. 11. 2010 (N 219/59 SbNU 167), bod 54].
46. V nálezu sp. zn. II. ÚS 2866/17 ze dne 28. 2. 2018 Ústavní soud zdůraznil, že řízení před obecnými soudy v uvedených věcech mají být konána a přijatá opatření mají být činěna vždy v nejlepším zájmu dítěte ve smyslu čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, vyhlášené pod č. 104/1991 Sb.; obdobně stanoví jako určující hledisko zájem dítěte i § 866 občanského zákoníku. Požadavku nejlepšího zájmu dítěte odpovídá nutnost náležitě zohlednit zejména (1) existenci pokrevního pouta mezi dítětem a o jeho svěřením do péče usilující osobou, (2) míru zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb v případě jeho svěřením do péče té které osoby, (3) schopnost osoby usilující o svěřením dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby a (4) práni dítěte [nález ze dne 26. 5. 2014 sp. zn. I. ÚS 2482/13 (N 105/73 SbNU 683), bod 19, s odkazem na Obecný komentář č. 14 z 29. 5. 2013 o právu dítěte na to, aby jeho nejlepší zájmy byly předním hlediskem (General comment No. 14 on the right of the child to have his or her best interests taken as primary consideration), vydaný Výborem pro práva dítěte, 2013, CRC/C/GC/14, body 52 a násl.]. Při zvažování nejlepšího zájmu dítěte musí obecné soudy brát zřetel na to, že jde o hledisko přední, nikoli však jediné. Přestože mu třeba vždy přiznat vysokou prioritu, může být v konfliktu s jinými oprávněnými zájmy (zájmy rodičů, dalších dětí, apod.), v důsledku čehož je při jeho používání nezbytný určitý stupeň flexibility, umožňující nalézt řešení uvedeného konfliktu v závislosti na konkrétních okolnostech [nález ze dne 25. 9. 2014 sp. zn. I. ÚS 3216/13 (N 176/74 SbNU 529), bod 29; odkázat lze i na Obecný komentář č. 14 z 29. 5. 2013 o právu dítěte na to, aby jeho nejlepší zájmy byly předním hlediskem, bod 32 a násl.]. Za účelem zjištění nejlepšího zájmu dítěte musí být shromážděny veškeré potřebné důkazy, přičemž důkazní aktivita v tomto směru nedopadá jen na samotné účastníky, ale také na obecný soud, který se s tímto hlediskem musí ve všech svých rozhodnutích vypořádat [nález sp. zn. I. ÚS 2482/13, bod 17]. Ústavní soud zdůrazňuje, že v řízeních, jež se bezprostředně dotýkají práv nezletilých dětí, nelze na dítě nahlížet jako na pouhý objekt, o němž rozhodují jiní, ani ho nelze stavět do role pasivního pozorovatele událostí [nález ze dne 2. 4. 2009 sp. zn. II. ÚS 1945/08 (N 80/53 SbNU 11), bod 17]. Dítě je subjektem práva a účastníkem řízení, jemuž náleží právo být přítomen projednávání své věci ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny. S tím souvisí jeho právo být v tomto řízení slyšen a projevit své stanovisko, jež je vyjádřeno v čl. 12 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte, čl. 3 Evropské úmluvy o výkonu práv dětí, § 867 občanského zákoníku a § 100 odst. 3 občanského soudního řádu, a jež mu umožňuje, byť jen do určité míry, vyrovnat nerovné postavení ve vztahu k rodičům, případně koliznímu opatrovníkovi [například nález ze dne 26. 8. 2010 sp. zn. III. ÚS 3007/09 (N 172/58 SbNU 503)]. Význam slyšení dítěte obecným soudem tak nelze spatřovat jen v rovině dokazování,

tedy ve smyslu provedení výslechu pro účely dokazování, ale jako výkon práva účastníka řízení [nález ze dne 4. 11. 2015 sp. zn. IV. ÚS 3900/14 (N 193/79 SbNU 199)].

47. Odvolací soud s nezletilým [REDAKCE] hovořil. Již v rámci prvotní úpravy poměrů nezletilého krajský soud konstatoval v bodu 25. odůvodnění rozsudku č. j. 13 Co 297/2023-404, že názor a přání nezletilého jsou nad přiměřenou míru ovlivněny matkou. Ke stejnému názoru dospěl na základě zprávy opatrovníka z pohovoru s nezletilým též okresní soud v bodě 14. odůvodnění napadeného rozsudku a stejný dojem si odnesl odvolací soud i ze slyšení nezletilého v tomto řízení. Nezletilý spontánně mluvil o negativních zážitcích s otcem, způsobem, který vypadal naučený, hovořil o tom, jak chce s otcem podnikat výlety pouze v rámci Ústeckého a Karlovarského kraje a nechce u něj přespávat.
48. Při úvahách o tom, do jaké míry vycházet z přání nezletilého nepřespávat u otce, resp. jak tento postoj zohlednit v rámci řízení o výkonu rozhodnutí o osobním styku otce a nezletilého, odvolací soud zohlednil zejména to, že nezletilý s otcem udržuje pravidelný telefonický kontakt, je schopen v rámci osobního styku u otce přespávat, byť deklaruje, že si to nepřeje. Za této situace je po matce možno rozumně požadovat, aby povzbuzovala synův vztah s otcem. Nedá se totiž hovořit o tom, že by vztah otce a nezletilého byl natolik narušený, aby realizace styku formou videohovoru a formou osobního styku představovala nepřipustný nátlak na nezletilého. Je v nejlepším zájmu [REDAKCE] aby byl otec zapojený do jeho života v maximální možné míře. Za tímto účelem je matka povinna aktivním jednáním syna na styk s otcem připravovat. Zároveň je nutno otce upozornit, že chce-li mít se synem dobrý vztah, musí radikálně ve vztahu k nezletilému změnit chování.
49. Pokud jde o neuskutečněné videohovory ve dne 8. 5. 2024 a 15. 5. 2024, tak otec print screenem obrazovky svého mobilního telefonu prokázal, že dne 8. 5. 2024 v době od 19.01 do 19.04 celkem čtyřikrát kontaktoval nezletilého, hovor byl vždy zrušen, dne 15. 5. 2024 v době od 19.00 do 19.07 kontaktoval nezletilého celkem pětkrát, hovor byl vždy zrušen. Hovor byl vytočen přes aplikaci FaceTime na telefonní číslo +420 737 022 702, otec má kontakt označený jako „[REDAKCE] můj největší kamarád“. Matka primárně namítala, že splnila povinnost uloženou soudem, tedy že zajistila funkční zařízení a aplikaci pro realizaci videohovorů, a že otec synovo číslo znal. Žádné rozhodnutí jí neukládalo povinnost, aby dohlédla, že syn hovor od otce přijme. Okresní soud v odůvodnění nařízení výkonu rozhodnutí za tyto dva neuskutečněné styky uvedl, že povinností matky ve smyslu řádné přípravy nezletilého na styk s otcem a umožnění nerušené komunikace otce s nezletilým pak bylo nejen připomenout synovi den videohovoru, ale též zajistit, že syn videohovor přijme a že dojde k rozhovoru mezi otcem a synem po stanovenou dobu.
50. Odvolací soud se s argumentací soudu prvního stupně ztotožňuje. Jak již bylo uvedeno, podle § 888 o. z. je povinností pečujícího rodiče dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat. Touto zákonnou povinností je pečující rodič vázán i v případě, kdyby taková povinnost nebyla výslovně uvedena ve výroku rozsudku upravujícího styk s dítětem. Vzhledem k množství potenciálních životních situací, ke kterým může při realizaci styku nepečujícího rodiče s dítětem dojít, je vyloučeno, aby zákon či výrok soudního rozhodnutí postihly veškeré konkrétní povinnosti, které má pečující rodič při realizaci styku dítěte s rodičem nepečujícím. Shora uvedená obecná zákonná klauzule je zcela dostačující. Jednoznačně z ní, a to i ve spojení s větou první ustanovení § 889 o. z. (Rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se musejí zdržet všeho, co narušuje vztah dítěte k oběma rodičům nebo co výchovu dítěte ztěžuje), vyplývá, že pečující rodič musí aktivním jednáním přispívat k realizaci styku dítěte s nepečujícím rodičem, s nepečujícím rodičem musí spolupracovat a musí se zdržet všeho, co vztah dítěte a nepečujícího rodiče narušilo. Pečující rodič tak musí vynaložit maximální, rozumně požadující snahu, aby došlo k realizaci styku druhého rodiče s dítětem. V případě telefonických a video kontaktů je po pečujícím rodiči rozumné požadovat, aby dítě ke styku motivoval, aby zajistil funkční zařízení a aplikaci, aby dohlédl na zahájení styku, na jeho formu a délku a aby v případě, kdy má za to, že ke styku nedošlo z důvodů na straně jeho nebo dítěte, aktivně oslovil druhého rodiče a aktivně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

s ním spolupracoval na odstranění případných technických či jiných komplikací bránících realizaci nepřímého styku. Aktivita pečujícího rodiče má samozřejmě svoje limity. Nikdo by pečujícímu rodiči nemohl přičíst k tíži, kdyby po opakované prokázané neaktivitě druhého rodiče vlastní aktivitu při zajištění styku s dítětem omezil.

51. Ve shora uvedených nerealizovaných videohovorech ve dnech 8. 5. 2024 a 15. 5. 2024 matka, dle vlastního tvrzení, omezila svou aktivitu a upozornění nezletilého a na zajištění funkčního zařízení a zajištění příslušné aplikace. Takové jednání matky nesplňuje shora uvedená kritéria řádné přípravy syna na styk s otcem. Protože okresní soud matku ve svém rozsudku č. j. 54 Nc 3547/2022-156 ze dne 10. 8. 2023 poučil o následcích neplnění stanovených povinností souvisejících s úpravou styku otce s nezletilým, správně za nerealizované videohovory ve dnech 8. 5. 2024 a 15. 5. 2024 nařídil výkon rozhodnutí uložením pokuty matce. Odvolací soud se rovněž ztotožnil s výší pokuty za první dva nerealizované videohovory, a to ve výši 2 000 Kč za každý. Pokuta v této výši měla matku vést k dobrovolnému plnění povinností v budoucnu, vzhledem k jejím příjmům se jednalo o pokutu nanejvýš symbolickou a motivační.
52. Pokud jde o nerealizovaný videohovor ze dne 5. 6. 2024, tak otec print screenem obrazovky svého mobilního telefonu prokázal, že tento den celkem ve 22 případech kontaktoval nezletilého, a to v době od 13.02 do 14.30, hovor byl vždy zrušen. Ve vztahu k hodnověrnosti výpisu hovorů otce lze zcela odkázat na podrobné a logické odůvodnění okresního soudu v bodě 10. odůvodnění napadeného usnesení. Hovor byl vytočen přes aplikaci FaceTime na telefonní číslo +420 737 022 702, otec má kontakt označený jako „[REDAKCE] můj největší kamarád“. Matka primárně namítala, že v tento den se otec s nezletilým domluvili na osobním kontaktu, ke kterému se otec nedostavil. Rovněž v tomto případě se odvolací soud ztotožnil s nařízením výkonu rozhodnutí okresním soudem a uložením pokuty matce. Matka tvrzení o domluvě otce s nezletilým žádným přímým důkazem neprokázala, fotodokumentace golfového turnaje otce v Berouně, ani záznam z příchodu otce do rodinného domu dne 6. 6. 2024 proti výpisu nepřijatých hovorů otce neobstojí. Odvolací soud nesouhlasí s námitkou matky, že soud prvního stupně nenaplnil participační práva nezletilého, když ho k nerealizovanému styku ze dne 5. 6. 2024 nevyslechl. Lze souhlasit s tím, že nezletilý měl být v řízení slyšen přímo před soudem. Za situace, kdy tak neučinil okresní soud, participační práva [REDAKCE] naplnil soud odvolací. Matka se však mýlí, pokud si myslí, že naplnění realizačních práv nezletilého dítěte má být prováděno výsledkem ke sporným tvrzením rodičů. Ve vysoce konfliktních sporech rodičů je v nejlepším zájmu dítěte, aby nebylo vystaveno konfliktu loajality a volby mezi rodiči, participační práva soudy naplní tím, že dítě informují o situaci a dají mu možnost se k ní vyjádřit. Odvolací soud se v tomto případě však neztotožnil s výší uložené pokuty. Je zjevné, že matka zintenzivnila obstrukční chování, které má za cíl omezit či zcela vyloučit otce ze života nezletilého. Rodičovská obstrukce se mimo jiné projevuje též permanentním podáváním nových návrhů, opakovaným podáváním řádných i mimořádných opravných prostředků, snahou o kriminalizaci jednání druhého rodiče. Takové jednání, stejně jako jednání matky směřující k omezení role otce se prolíná celým opatrovnickým spisem. V nejlepším zájmu dítěte přitom je, aby byla naplněna jeho potřeba a právo mít a rozvíjet vztah s oběma rodiči (blíže viz bod 23. odůvodnění rozsudku odvolacího soudu v této věci č. j. 13 Co 297/2023-404). Z těchto důvodů odvolací soud změnil výši pokutu za předmětný nerealizovaný videohovor na částku 5 000 Kč.
53. Pokud jde o nerealizované videohovory v termínech 19. 6. 2024, 26. 6. 2024, tak z print screenů mobilního telefonu a výpisů telefonních hovorů z mobilního telefonu předložených otcem bylo zjištěno, že se otec pokoušel dne 19. 6. 2024 spojit s telefonním číslem [REDAKCE] (spojeným s kontaktem v telefonu otce označeným „[REDAKCE] můj největší kamarád“), a to jednou telefonicky v 13.04. Dne 26. 6. 2024 se pak otec pokoušel spojit s telefonním číslem [REDAKCE] (spojeným s kontaktem v telefonu otce označeným „[REDAKCE] můj největší kamarád“), a to celkem 5x přes FaceTime v čase 13.00 až 13.13. Dne 24. 7. 2024 se otec pokoušel spojit s kontaktem „[REDAKCE] můj největší kamarád“, a to celkem 5x přes FaceTime v čase 13.01 až

13.11. K námitkám matky ohledně výpisu otce ze dne 26. 6. 2024 odvolací soud zcela odkazuje na správnou argumentaci okresního soudu z bodu 10. odůvodnění napadeného usnesení. Odvolací soud rovněž odkazuje na správné závěry soudu prvního stupně uvedené v bodech 11. až 13. odůvodnění napadeného usnesení. Vzhledem k námitce matky, že okresní soud ověření, jak reaguje iPhone v případě zablokování kontaktu, provedl mimo jednání a nedal tak možnost účastníkům se vyjádřit, odvolací soud provedl totožný experiment v rámci odvolacího jednání, a to se stejnými závěry jako soud prvního stupně. Skutkově je zde tedy situace, kdy otec prokazuje neuskutečněné videohovory a matka prokazuje, že na výpisech hovorů v telefonu nezletilého žádné nepřijaté hovory nejsou, resp. předkládá videozáznamy, které mají prokazovat přípravu nezletilého ke styku. Okresní soud správně poukázal na chybějící sekvence těchto videozáznamů. Odvolací soud ve shodě se soudem okresním nemá důvod pochybovat o pravdivosti tvrzení otce o nerealizovaných stycích, které jsou prokazovány adekvátními důkazy. Na rozdíl od důkazů otce, lze v důkazních prostředcích matky vždy najít nějaké ale... například již zmiňované chybějící sekvence, kdy není na telefon nezletilého vidět. Odvolací soud pečlivě zvažoval, zda je možné skutkový stav zjistit jinými důkazními prostředky v rámci realizace vyšetřovací zásady. Při svých úvahách se vrátil k základní premise: Je zákonnou povinností pečující osoby (matky) aktivním jednáním přispět k tomu, aby došlo k realizaci styku dítěte s nepečující osobou. Za situace, kdy se rodiče nejsou schopni shodnout, proč nedochází k realizaci videohovorů (zde si odvolací soud neodpustí poznámku, že některý z rodičů soudu zřejmě lže) a kdy oba deklarují, že o jejich realizaci mají zájem, bylo a je povinností matky aktivně spolupracovat s otcem na odstranění příčiny. Matka se o takové jednání ihned poté, co nebyl realizován videohovor otce se synem, ani jednou nepokusila. Ani jednou neprodleně otce ideálně z telefonu nezletilého nekontaktovala. Tento přístup matky představuje sám o sobě porušení povinnosti řádně nezletilého připravit ke styku, tedy aktivním jednáním přispívat k realizaci styku dítěte s nepečujícím rodičem, aktivně s nepečujícím rodičem spolupracovat a zdržet se všeho, co by vztah dítěte a nepečujícího rodiče narušilo. Aniž by bylo nutno dále doplňovat dokazování, odvolací soud souhlasí se správným závěrem soudu prvního stupně, že rovněž v těchto případech bylo důvodné nařídít výkon rozhodnutí a uložit matce pokuty. Pokud jde o výši uložené pokuty, odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně a uložil matce pokutu za každý nerealizovaný videohovor ve výši 5 000 Kč. K odůvodnění zvýšení pokuty viz poslední věty předchozího odstavce.

54. Odvolací soud se neztotožnil se zamítnutím návrhu otce na výkon rozhodnutí za nerealizovaný osobní styk v termínu od 1. 7. 2024 do 14. 7. 2024. Krajský soud předně zopakoval důkaz videonahrávkami rodičů ze dne 1. 7. 2024. Musí přitom konstatovat, že chování obou rodičů při předávání nezletilého, resp. natáčení nezletilého v této situaci hrubě zasahuje do důstojnosti [REDAKCE] a odvolací soud apeluje na rodiče, aby syna takovým situacím v budoucnu nevystavovali. Odvolací soud rozumí obtížím při prokazování skutku, který se odehrává v rodině za zavřenými dveřmi; rozumí i tomu, že v některých situacích je pořízení videonahrávky jediným možným důkazním prostředkem. Přesto by měla být zachovávaná alespoň elementární důstojnost dítěte. V projednávaném případě však z pohledu odvolacího soudu nahrávání určitých situací hraničí s duševním týráním nezletilého. Jde zejména o věty otce pronášené na adresu syna dne 1. 7. 2024 okolo 13 hodiny. Pokud otec uváděl, že vyhledal odbornou pomoc zaměřenou na zlepšení komunikace se synem, měl by se začít doporučeními odborníků ve vztahu k synovi řídit.
55. Odvolací soud již shora uvedl, že na rozdíl od okresního soudu skutkově věc vyhodnotil tak, že matka dne 1. 7. 2024 nezletilého na styk s otcem řádně nepřipravila. Odmítla otci předat vyžádaný cestovní pas, zapojením do hádky a podprahovými informacemi o úmyslech otce spoluvytvořila takovou situaci, při které nezletilý odmítl k otci jít, což nakonec eskalovalo v konflikt zúčastněných. Při vědomí intenzity konfliktu mezi rodiči bylo možno po matce rozumně požadovat, že v určený čas bude nezletilý se všemi potřebnými věcmi nachystaný, tak aby při minimálním kontaktu rodičů byl předán otci ke styku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

56. Krajský soud proto i v tomto případě přistoupil k nařízení výkonu rozhodnutí. Při úvaze o výši pokuty matce bylo zohledněno, že otec se na celé situaci hádkou s matkou a neempatickým chováním vůči nezletilému podílel. Pokud by se otec takovým způsobem nechoval, byla by uložená pokuta výrazně vyšší, neboť by zohlednila skutečnost, že otec se synem vzhledem ke svému bydlišti v USA vídává pouze omezeně.
57. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu v napadených výrocích II. a III. a usnesení okresního soudu v napadených výrocích I. a II. změnil podle § 220 odst. 1 písm. a), b) o. s. ř., jak je uvedeno ve výrocích I. b) a II. b) tohoto rozsudku.
58. O nákladech řízení před soudy obou stupňů v řízení ve věcech péče soudu o nezletilé i ve vykonávacím řízení rozhodl krajský soud podle § 224 odst. 1, odst. 2 o. s. ř. za použití § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, kdy bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Pro jiné rozhodnutí o náhradě nákladů řízení neshledal zákonné důvody, ač se otec náhrady nákladů řízení domáhal. Krajský soud dospěl k závěru, že okolnosti případu přiznání nákladů řízení neodůvodňují. Návrh matky na změnu styku, který byl odůvodněn tím, že chtěla upřesnit podmínky realizace videohovorů, není možno považovat za obstrukční či šikanózní. V jednom návrhu ve věci péče soudu o nezletilé byla neúspěšná matka, v jednom návrhu byl neúspěšný otec. Otec část návrhů na výkon rozhodnutí vzal zpět, v části byl úspěšný. Celkově však lze říci, že je vinou obou rodičů, že nejsou ochotni deeskalovat svůj konflikt, což přináší též další soudní řízení a s tím související náklady. Je proto spravedlivé, aby si každý z nich nesl vlastní náklady. Do budoucna by tomu tak být nemuselo, a to za situace, kdy by soudní řízení bylo vyvoláno pouze z důvodu obstrukčního jednání jednoho z rodičů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Ústí nad Labem 23. dubna 2025

Mgr. Vladimír Polák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Schaukalová.